

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.104/2023/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő cím; eljáró képviselő: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes alperes címe
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 13. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.414/2022/12. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.300 (huszonnégyszer-háromszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. december 1-től 2022. március 31. közötti időszakban a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, település 1 működési körzetben. Az alperes MKB Csoport működési körzetet alakított ki, amelybe település 2, település 3, település 1, település 4, település 5, település 6, település 7 és település 8 területek tartoztak bele. 2021. október 1-től a felperes szolgálati feladatai ellátása mellett ellátta település 9 települések körzeti megbízotti feladatait is, azonban azért az illetményalap 100 %-nak megfelelő összegű megbízási díjat kapott. A peresített időszakban a felperes körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el működési, illetőleg csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézőőri beosztás feladatait, csapatszolgálati feladatokat, rendezvénybiztosítást, amelyért megbízási díjat nem kapott; az e tárgyban benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és védírat

[2] A felperes a módosított keresetében a 2018. december 1-től 2021. szeptember 31-ig terjedő időszakra (két hónap kivételével 32 hónapra) az illetményalap 75%-ában, 2021. október 1-től 2022. március 31-ig az illetményalap 25%-ában meghatározott megbízási díj, azaz összesen 985.594 forint, valamint 2020. december 6-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni alperest. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját jelölte meg. Kereseti érvelése szerint körzeti megbízotti beosztása mellett, illetékességi területén kívül, működési és csoport működési körzetén kívül rendszeresen végzett beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati, átkísérési, előállított őrzési, kísézőőri, csapatszolgálati, rendezvénybiztosítási feladatokat, amelyért megbízási díjat nem kapott. Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre fokozott ellenőrzést hirdettek ki, nem lehet kellő indoka, hogy a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra – perbeli esetben járőrszolgálatra – több hónapos, akár fél éves időtartamon keresztül a működési körzetén kívül igénybe vegyék. Tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a körzeti megbízott által végezhető feladatok körét, működési, vagy akár csoport működési körzetén kívüli járőri és egyéb, nem körzeti megbízotti feladatellátása nem egyeztethető össze a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjával. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonni, amelybe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen (KMB Szabályzat 24. pont). Kifejezetten tiltott a körzeti megbízottat igénybevenni kísézőőri feladatokra (KMB Szabályzat 25. pont), melyet szintén ellátott. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú, és a Kf.VII.40.556/2021/4. számú döntéseire.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a körzeti megbízotti működési területén végzett járőrözés a felperes körzeti megbízott alapvető feladata. A felperesi igényt jogalapjában vitatta, mert a felperes ténylegesen nem látott el többletmunkát, mert ezek a feladatok a KMB Szabályzat és a rendőrségi szolgálati szabályzatról szóló 30/2011. (XI.22.) BM rendelet alapján közrendvédelmi feladatok voltak.

A megbízás eseteit azért sem tartotta elfogadhatónak, mert a felperes a járőr jellegű feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett látta el, hanem a körzeti beosztásához tartozó munkaköre alapján, továbbá ez leterheltséget, többletfelelősséget nem jelentett. Hivatkozott arra is, hogy a felperes valamennyi szolgálatát tekintve a kinevezése szerinti körzeti megbízotti feladatkör és ahhoz tartozó feladatot látott el, járőr szolgálatba beosztva nem volt. A különleges jogrend, fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, valamint csapatszolgálati tevékenység végrehajtása során jogosult volt a rendőri feladatok biztosítása érdekében a felperest a működési körzetéből eseti jelleggel elvonni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 50%-ban látta megállapíthatónak. Amennyiben a település 2i Rendőrkapitányság állományából pert indított rendőrök kereseti kérelmében foglaltak igazolást nyernek, úgy a helyettesítési díjat meg kell osztani, ekként az illetményalap 25%-os mértékét tartott elfogadhatónak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében 971.081 forint megbízási díj és annak 2020. december 6. napjától a kifizetés napjáig járó, középátlagosan számított késedelmi kamata, valamint 55.554 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdésére, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. számú mellékletére, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdésére, a KMB Szabályzat 1. pont c) és d) alpontjára, a 2., 13., 21., 22., 24., 25., 30., 31., 44. pontjára, a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 1.1., 3.4., 153. pontjára, valamint 2. számú és 3. számú mellékletére alapította. Mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a felperes által ténylegesen ellátott, nem a körzeti megbízotti feladatkörhöz kapcsolódó, felperes működési körzetén és a csoport működési körzetén kívül ellátott feladatai a beosztásához tartoztak-e, vagy azon túli munkavégzést jelentettek. Megállapította, hogy a felperes a perrel érintett hosszabb időszakon át rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozó feladatokat. Felperes számára a körzeti megbízotti foglalkoztatásról eltérő feladatokat azért határoztak meg, mert a járőri létszámban tartós távollét mutatkozott. Rögzítette, hogy a körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás az állománytáblában külön jelenik meg, azokról külön szabályzat rendelkezik, a két beosztás különböző munkakörbe tartozik, ezért a körzeti megbízotti feladatokhoz nem sorolható a rendszeres járőri feladatok ellátása. A peres eljárás során a felek egyező nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes a szolgálata ellátása során alperesi utasításra rendszeresen, hosszabb időn át a működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat.

[5] Megállapította, hogy a felperes által ellátott, működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli járőrszolgálatok elvégzése a felperes szolgálati beosztásához nem tartozik. Az egyes munkakörökre vonatkozó jogszabályi előírások, így a Szolgálati Szabályzat határozza meg az ellátandó feladatok körét és az alperesnek ehhez képest kellett megállapítani a munkaköri leírás tartalmát, az abban foglaltakat korlátlanul, a KMB Szabályzat rendelkezéseivel ellentétesen nem bővítheti. A felperes munkaköri leírása nem tartalmazta a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatokat, így a működési körzetén kívüli járőrszolgálatot. Az a körülmény, hogy alperes utasítása alapján a felperes ténylegesen ellátta a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó

tevékenységeket is, a Hszt. 71.§ (5) bekezdése alkalmazására ad alapot. A többletfeladat-ellátás nem maradhat ellentételezés nélkül, amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban a munkaköri leírásában előírt munkaköri feladatok teljesítésén túl és azok mellett a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018. 346., Kúria Mfv.II.10.304/2017/15.). A többletfeladattal érintett beosztások alacsonyabb beosztási fokozatúnak minősülnek, mint felperes eredeti szolgálati beosztása, erre is tekintettel az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezése jár, megbízási díj nemcsak akkor jár, ha a felperes saját beosztásánál magasabb beosztást lát el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsősorban az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodsorban az ítélet megváltoztatását akként, hogy a 75%-ban megítélt havi megbízási díj összegét 50%-ra csökkentse. Állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert alapvetően helyes tényekre alapul, azonban a törvényszék helytelen jogi következtetés alapján hozta meg az elsőfokú ítéletet, ezért az sérti a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontját.

Figyelmen kívül hagyta, hogy a körzeti megbízott nem csak a saját településén, hanem a saját csoportkörzetében is köteles a rendőri feladatokat ellátni (KMB Szabályzat 15. pont), hogy a Rendőrségnél ugyan létezik két külön szabályzat, azonban a körzeti megbízott és a járőri feladatok jelentősen lefedik egymást. Figyelmen kívül hagyta az ítélet a körzeti megbízott feladatellátásnak szabályait fokozott ellenőrzés, és a csapaterős tevékenység idején, valamint azt is, hogy a megbízási díj 50%-os mértékre vonatkozó érvelését is. Nem indokolta meg az ítélet a veszélyhelyzet és a különös jogrend kérdéskörét; a település 2i Rendőrkapitányságon pereskedő munkatársak számának összevetését az ott betöltetlen járőr státuszok számával; azt, hogy ha a körzeti megbízottak teljes egészében járőr feladatokat láttak el, akkor nem láthatták el a körzeti megbízotti feladataikat; valamint azt, hogy ha a felperes határmenti feladatokat látott el a déli határon, arra minden esetben a Hszt. szerinti átrendeléssel került sor, amely nem vonható a megbízási körébe.

[7] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint másodfokú perköltség megfizetését kérte. Kiemelte, hogy a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezés szerinti beosztását és a díjazásra való jogosultságát. Amennyiben a felperes a megbízási feladatot az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte, a többletszolgálatért díjazásra jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[10] A Kp. 100. § (2) bekezdés a)-c) pontja szerint a fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmazza a a) fellebbezéssel támadott ítélet számát, b) a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, c) illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér és a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet. Az egységes kúriai joggyakorlat szerint a kötelező tartalmi elemek hiánya esetén – hiánypótlásra felhívás nélkül - a fellebbezés visszautasításának van helye.

[11] A Kp. 104. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezés vizsgálata során a keresetlevél vizsgálatának szabályai szerint jár el. Ha a fellebbezés nem felel meg a 100. § (2) bekezdésében foglaltaknak vagy más okból kiegészítésre, kijavításra szorul, az elnök intézkedik a hiányok pótlása iránt. A 100. § (2) bekezdés b) pontja két együttes tartalmi követelményt határoz meg, amelyet a fellebbezésnek tartalmaznia kell. A jogszabályból következően – kétséget kizáróan – a jogszabálysértést úgy kell megjelölni, hogy ahhoz társuljon pontos jogszabályhely. E tekintetben (a fellebbezést megalapozó pontos jogszabálysértés megjelölése) hiánypótlásnak nincs helye. A Kp. 104. § (2) bekezdése szerint, ha a fellebbezésben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a fellebbezés nem utasítható vissza.

[12] A perjogi szabályozás alapján tehát a fellebbezésben meg kell jelölni azt a jogszabályhelyet, amellyel az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes. A jogszabályhely szövegszerű, tartalmi körülírása – a jogszabályhely megjelölése hiányában – a fellebbezés érdemi elbírálását nem teszi lehetővé. A Kp. szerinti perorvoslat lényege az, hogy a támadott határozat a fellebbező fél szerint a jogszabályoknak nem megfelelő, és mint ilyen jogsérelmet eredményez a perorvoslattal élő fél számára. A perorvoslat célja ezért a határozattal okozott jogsérelmet orvoslása, a jogsértő, ezért sérelmes határozat felülbírálása útján.

[13] A jogszabálysértésnek pontos jogszabályhely útján történő megjelölése jelöli ki a fellebbezés kereteit, vagyis azokat a korlátokat, melyek között a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozat jogszerűségét vizsgálni köteles. Ilyen keret hiányában a másodfokú bíróság nincs abban a helyzetben, hogy a támadott határozat jogszerűségét vizsgálja. A fellebbezésben az elsőfokú eljárásban megvalósult jogsértésre hivatkozás nem lehet általános, annak jogszabályi érvekkel alátámasztása kógens követelmény.

[14] A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2.§ (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kúria Kpkf.X.38.049/2019/2.). Nem a bíróság feladata annak kitalálása, hogy a fellebbező fél mit sérelmez, mit kíván megfellebbezni és milyen okból (Kúria Kpkf.VI.39.905/2021/2.). A hivatkozott törvényi rendelkezések szerint a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés megjelölésének elmaradása a fellebbezés olyan mértékű fogyatékosága, amelyre vonatkozóan hiánypótlási felhívás nem adható ki és amely hiányosság a fellebbezésre nyitva álló határidő letelte után sem felhívásra, sem önként nem pótolható (Kúria Kpkf.I.39.165/2022/3.). Ezzel ellentétes jogértelmezés a törvény előtti egyenlőséget sértené, és a bíróság contra legem járna el.

[15] Abból, hogy a Kp. 100.§ (2) bekezdés b) pontjából következően a jogszabálysértést úgy kell megjelölni, hogy ahhoz társuljon pontos jogszabályhely, következik az is, hogy nem válik érdemben elbírállhatóvá a fellebbezés bármely, tetszőleges jogszabályhely megjelölésével és attól eltérő tartalmú, más jogszabályi rendelkezések megsértését szövegesen tartalmazó, leíró indokolással. A fellebbezésben jogszabályhely megjelölésének a jogszabálysértéssel összefüggésben kell megtörténnie, ez tölti ki ugyanis a fellebbezést tartalommal és jelöli ki egyúttal a felülbírálat kereteit.

[16] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az alkalmazott jogszabályokat nem vitatta, csupán azok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetését állította jogszabálysértés megjelölése nélkül. Az alperes fellebbezésében nem vonta kétségbe azt a tény, hogy felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor helytelen jogszabálysértésre hivatkozással vitatta az ítéletet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára utalással.

[17] A Kp. 88. § (1) bekezdés alapján a) pontja alapján a bíróság a keresetet elutasítja, ha a kereset alaptalan. E jogszabályi rendelkezést azt írja le, hogy a közigazgatási, közszoálátati perben eljáró bíróság milyen döntést hozhat a megállapított tényállás és az alkalmazandó jog összevetése eredményeként, a keresetet elutasító döntés eljárásjogi alapján túl azonban emellett szükséges az ügy érdemi eldöntéséhez a felvetett, vizsgálandó kérdések szempontjából releváns anyagi és az annak alkalmazása szempontjából adekvát eljárásjogi rendelkezések mikénti értelmezése és alkalmazása, az abban való állásfoglalás is. A perbeli ügyben – többek között – a marasztalás alapjaként felhívott Hszt. 71. § (1) bekezdés, annak a megállapított/megállapítható tényállás szempontjából releváns pontja, esetlegesen pontjai azok, amelyet meg kellett volna jelölni megsértett jogszabályi rendelkezésként.

[18] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a törvényi kötelezettség és a támadott ítélet helyes és teljeskörű perorvoslati kioktatásnak megfelelően a fellebbezésében jogszabályhelyet formálisan ugyan megjelölt [Kp. 88. § (1) bekezdés a) pont], így a fellebbezés visszautasítására nem kerülhetett sor, azonban mivel a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja a bíróság döntési lehetőségére vonatkozó szabályozást tartalmaz, és nem az ítéletet megalapozó anyagi jogi rendelkezés, ezért érdemben a bíróság a fellebbezésben állított jogsértéseket nem vizsgálhatta.

[19] Az alperes azon hivatkozása, miszerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mivel több általa előadott védekezést nem bírált el érdemben, így annak indokolásával adós maradt, akkor lett volna vizsgálható a másodfokú bíróság által, ha az alperes az indokolási kötelezettség megsértéseként megjelöli, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését.

[20] Az alperes vitatta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 75%-ban állapította meg a megbízási díj mértékét az ő általa 50%-ban megjelölthez képest, azonban az összecszerűség felülvizsgálatához az alperesnek meg kellett volna jelölnie a Hszt. 71. § (5) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdését jogszabálysértésként.

[21] A Fővárosi Ítéletábrla a fentiekben kifejtettek tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszt alperest a felperes másodfokú

eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, a pertárgyérték 2,5 %-ához közelítő mértékben.

[23] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 77.687 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. június 21.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró